

Los maestros de Santa Coloma piden a la Generalitat más plantilla y recursos para atender a los alumnos que llegan a los colegios cuando el curso ya ha empezado. Hasta el 13 de abril, 950 niños y niñas se han incorporado fuera de plazo en las escuelas de la ciudad.

La CGT denuncia el despido de una trabajadora de los cines Renoir Floridablanca de Barcelona por haber pedido elecciones sindicales y presentarse por aquel sindicato. Al mismo tiempo, la empresa propiciaba la formación de una candidatura de UGT.

www.ara-santacoloma.com se consolida como uno de los webs más documentados y actualizados sobre la ciudad. Puede encontrarse información sobre urbanismo, consumo responsable, democracia participativa..., y las actividades del Ateneu y otros centros alternativos.

Treballadors de l'Ajuntament de Santa Coloma es van manifestar al ple municipal de maig per exigir millores salarials i altres drets. Una pancarta deia: "Hi ha sous estrella i sous per a estrellats" i una altra: "De nomenaments a dit i habilitacions, fins als collons".

A Sant Andreu del Palomar han fet un hort urbà en un solar abandonat des de feia temps. L'hort es troba a l'encreuament dels carrers Bascònia i Rubén Darío. Un exemple que vol demostrar que la natura no està barallada, necessàriament, amb l'asfalt.

infogramma

N. 36, JULIOL DE 2004

ATUREM EL TEMPS A QUATRE PLANES I UNA MICA DE TINTA

La mort de Farid Bendaoud

A les 7 del matí del 27 de maig, Farid Bendaoud, de 35 anys, moria a casa seva, un pis del passatge de la Victòria, del Fondo, per una bala disparada per un mossos d'esquadra. Farid treballava de manobre i a l'endemà marxava al Marroc on viuen la seva dona i les seves dues filles. El Centre d'Acolliment i altres entitats de la ciutat demanen que s'investiguin els fets, però no sembla que les institucions hi tinguin massa interès.

El 27 de maig, a les 7 del matí, els mossos d'esquadra van esbotzar la porta del pis on dormien set marroquins al passatge de la Victòria. D'aquesta acció policial va resultar mort, d'un tret al cap, Farid Bendaoud. La versió dels mossos i la dels testimonis són diferents i el jutge ha decretat secret de sumari mentre s'investiga.

Els companys del pis van ser detinguts i tancats dos dies a comissaria, on van patir maltractaments dels quals encara no s'han recuperat del tot.

A l'endemà, una concentració a la plaça de la Vila exigia justícia, mentre un grup de representants de la comunitat marroquina de Santa Coloma es reunia amb la Conselleria d'Interior per exigir que s'investiguessin els fets i que es respectessin els drets humans dels nouvinguts a la nostra ciutat. Durant els dos dies següents, el passatge de la Victòria va ser punt de reunió de molts veïns de Santa Coloma. S'hi acostaven per deixar-hi espelmes i flors, i per pregar.

Promeses incomplertes

El 31 de maig, el Pla de Convivència de l'Ajuntament va convocar una reunió urgent de la comissió permanent, de la qual forma part el Centre d'Acolliment, entre altres entitats. En aquesta reu-

Manifestació del dia 18 de juny contra la impunitat policial

nió l'Ajuntament es va comprometre a prendre un seguit de mesures, que després no ha complert. Ni s'ha fet càrrec de portar a la ciutat la família de Farid, ni ha promogut una reunió entre la Conselleria d'Interior i representants de la comunitat magribina i estrangera en general, ni tampoc ha convocat un acte públic de desgreuge, com havia promès, perquè ara valora que és poc oportú. D'altra banda, es va responsabilitzar de la situació dels detinguts i de facilitar-los atenció mèdica, psicològica, d'alimentació i habitatge, tot això ho va complir durant els quinze dies posteriors a la mort de Farid, a partir de llavors els companys del noi mort van retornar a la situació anterior,

rebut un seguiment estàndard per part de Serveis Socials.

Acusació popular

A allò que des d'un bon començament l'Ajuntament es va negar, va ser a formar part d'una acusació popular en el judici que s'haurà de fer als mossos d'esquadra, amb l'argument que una institució no pot denunciar una altra institució. De res no va servir que se'ls recordessin altres casos en què l'Ajuntament ha format part d'una acusació semblant. Sí que va acceptar, però, donar suport a les acusacions que es poguessin emprendre, encara que no va concretar com.

Des del Centre d'Acolliment, hem valorat important difondre el

cas entre la població i formar part del procés jurídic. Des de mitjans de juny ens estem reunint a l'Ateneu amb altres entitats per difondre el tràgic succés, conseqüència del poc respecte que els cossos policials tenen als drets dels immigrants als nostres barris, i hem iniciat una acusació popular a la qual esperem que s'afegeixin totes les entitats que creguin que en el respecte als drets humans no hi ha diferències d'origen.

Santa Coloma ha estat sempre terra d'acollida i ho ha de seguir sent. No podem crear ciutadans de primera i de segona categoria, ni nosaltres, ni les autoritats. L'actuació "chulesca" de molts policies atempta contra els drets de les persones i posa en perill la seguretat i la convivència ciutadanes. La mort de Farid Bendaoud no pot quedar impune. S'han d'aclarir els fets i els mossos han d'assumir les responsabilitats que puguin tenir.

El 18 de juny, tot i les trucades de l'Ajuntament per convèncer-nos de la inconveniència de manifestar-nos, vam marxar de la plaça del Relotge a la plaça de la Vila.

Mentrestant, el policia que va disparar continua treballant; la Conselleria d'Interior considera que no està prou nerviós per retirar-lo del carrer.

Carme

Recordant Stonewall

El 28 de juny, aniversari del moviment d'alliberament gai i lesbià modern, és una d'aquestes dates que commemorem per una injustícia. A finals de juny de 1969, a Nova York, la policia va entrar en un bar d'ambient gai, *Stonewall Inn*, a fer una batuda. La policia va detenir i portar a comissaria alguns homosexuals, i un gai portorrieny es llançà al carrer des de l'edifici central de la policia. No va trigar gaire a esclatar la mobilització ciutadana: milers de ciutadans de Nova York, gais, lesbianes, heterossexuals, joves, adults, avis... es van manifestar indignats pels carrers de la gran metròpoli. D'aquí neix el nom de "Revolta de Stonewall" i la commemoració del dia mundial de l'alliberament homosexual.

El Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC) encapçala el moviment a Catalunya i és qui organitza la primera manifestació el 26 de Juny de 1977, on la policia carrega contra els manifestants. Malgrat això s'aconsegueix que un diari de tirada nacional com l'*Avui* publiques: "La manifestació de l'Orgull Gai fou un èxit. La policia, però, carregà durament a Canaletes".

Encara que la situació de les persones amb tendències sexuals diferents de l'heterossexual dominant segueix sent avui precària i de discriminació, el moviment d'avui, és força diferent al que es vivia en aquells inicis. Les reivindicacions actuals no tenen res a veure amb la derogació immediata de la LLei de Perillositat Social que es demanava a Barcelona l'any 1977. Ara volem tenir dret al matrimoni amb les mateixes condicions que una parella heterossexual, volem accedir a l'adopció familiar i no monoparental, volem que el nou model de família no estigui per les jerarquies eclesiàstiques, sinó pel desig de crear una família, independentment de les predileccions sexuals dels seus membres.

Aquest any, el 28 de juny, reivindica el matrimoni entre persones del mateix sexe, recorda al senyor Zapatero les seves promeses, i exigeix una llei d'adopció per a les parelles homosexuals.

Hem d'encetar noves lluites de forma conjunta amb tots els sectors socials, els moviments GLBT (gais, lesbianes, bisexuals, transsexuals) ens hem de mobilitzar davant de tots els problemes socials, com ja es va fer durant la guerra de l'Iraq on els col·lectius catalans participaren a les manifestacions de manera oficial. Però només ho podrem fer si tenim els mateixos drets que tota la ciutadania; tots i totes tenim els mateixos drets, qualsevol que sigui la nostra sexualitat.

Nüsser B. Lakmisi

Mil set-centes persones participen a Santa Coloma en la Consulta Social Europea

El 13 de juny, Santa Coloma va ser un dels pocs llocs de Catalunya que va poder celebrar la Consulta Social Europea; a la resta de poblacions la policia va desmantellar les taules.

A Santa Coloma, malgrat que els mossos d'esquadra i la policia local ho van intentar, al final es van limitar a aixecar acta de les taules i prendre nota dels voluntaris que les formaven. A pesar de la pressió policial, de la pluja i de la poca presència de gent al carrer (i als col·legis electorals, a Santa Coloma va votar tan sols un 35% del cens), encara 1.773 colomenques i colomenes van opinar sobre diferents aspectes relacionats amb la Unió Europea i, també, sobre el futur de Can Zam. Aquests van ser els resultats:

1. Creu que la Unió Europea i els seus estats han de garantir els drets socials i de ciutadania per a totes les persones?
SI: 1.707 NO: 46 Nul: 1 Blanc: 19

2. Creu que la ciutadania ha de poder prendre directament decisions amb consultes, assemblees o altres formes participatives?
SI: 1.690 NO: 59 Nul: 0 Blanc: 24

3. Creu que el govern espanyol i la Unió Europea han de reduir dràsticament la seva despesa militar per invertir en cultura de la pau, despeses socials...?
SI: 1.684 NO: 69 Nul: 0 Blanc: 24

4. És partidari/ària que es dugui endavant una transformació profunda a tots nivells a favor de l'estalvi energètic i de les energies renovables i ambientalment responsables?
SI: 1.725 NO: 30 Nul: 0 Blanc: 18

5. Creu que Can Zam ha de ser un parc urbà i frondós?
SI: 1.723 NO: 35 Nul: 0 Blanc: 15

Fòrum 2004: una gran mentida

El Fòrum 2004 és una gran mentida. Els seus suposats pilars són la pau, la sostenibilitat i el diàleg, que no únicament no es compleixen, sinó que a més es contradiuen.

El Fòrum no pot parlar de pau quan, com ja sabem, està patrocinat per empreses "guerreres" com Indra, que participa a la construcció de míssils, simuladors de tancs i helicòpters militars, així com del nou caçabombarder europeu Eurofighter.

També cal recordar que, quan van començar els bombardejos a Iraq, es va demanar als responsables del Fòrum que es posicionessin en contra de la guerra i encara avui no han donat cap resposta.

El Fòrum no pot parlar de sostenibilitat. Què té de sostenible una platja de ciment? Segons un informe de Greenpeace, les obres del Fòrum han fet destrosses irreparables al litoral i a la desembocadura del Besòs.

El Fòrum no pot parlar de diàleg. Amb qui han dialogat per a la preparació d'aquest circ? Potser amb les empreses constructores, perquè a les persones només ens volen de públic. Qui pot pagar diàlegs a 300 euros? Si realment l'esperit del Fòrum és aquest tipus de diàlegs podrien haver-los fet a qualsevol sala petita, de qualsevol hotel luxós de la ciutat. Total, no hi va ningú, ni tan sols regalant les entrades. Els mateixos que parlen de diàleg van desallotjar de la catedral de Barcelona, a cop de porra, a immigrants que demanaven els drets que se'ls nega com a persones.

El Fòrum és una gran operació urbanística especuladora. S'han creat dos barris nous, que no sols no han contribuït a frenar el preu de l'habitatge, sinó que han provocat un encariment en el districte per sobre del 50% en taxa interanual, cosa que, a la pràctica, frena les esperances als habitants del Poblenou, afectats per les expropiacions del districte 22@, de continuar vivint a la seva vila.

El Fòrum si és un fracàs no és únicament per la campanya que els moviments socials estan fent; ell mateix cau pel seu propi pes, ja que no és més que un espectacle, buit de contingut i promogut per interessos exclusivament econòmics. Un succedani de parc d'atraccions, a l'abast d'uns quants.

Miguel S. Luelmo

Estand informatiu de l'Assemblea de Resistències al Fòrum.

Sabies que...

Hi ha una crítica feminista a fer al Fòrum 2004: algunes institucions i patrocinadors del Fòrum s'han destacat per les seves actuacions contra les dones:

- ✓ **Nestlé**, que promou la substitució de la llet materna per la seva llet en pols, de l'Àfrica a la Xina, provocant la mort de milers de nens i nenes.
- ✓ **Randstad i Umamo**, que són empreses de selecció de personal, màxim exponent de la precarietat, l'explotació i la discriminació laborals, que afecta sobretot les dones.
- ✓ **Panrico**, que va destacar no fa gaire per emetre publicitat sexista, homòfoba i trànsfoba.
- ✓ **El Corte Inglés**, que encarrega peces de vestir a empreses del Marroc on nenes de 14 a 16 anys treballen 16 hores al dia.

Do the dew

Tot i que pugui semblar inversemblant, aquesta història és totalment certa. Fa aproximadament un mes, al meu institut, el Numància, a l'hora de marxar a casa em vaig trobar que un professor tancava la porta principal per on se surt i quan em vaig apropar per dir-li que no la tanqués, va penjar un cartell que deia que havíem de sortir per una altra porta. Em vaig dirigir cap a on va indicar i quina va ser la meua sorpresa en veure que al solar de davant de la porta hi havia aparcat un gran camió d'un nou refresc de la marca Pepsi.

Dintre del camió hi havia uns nois joves tots vestits igual repartint begudes, samarretes i mocadors a un ramat de gent que s'abraonava als seus peus, tot i que no et pareissis a agafar una beguda. A fora hi havia unes noies repartint publicitat de manera que era força complicat sortir sense un full de propaganda.

Jo personalment tinc un dubte, per què els professors van accedir a deixar fer aquest tipus de publicitat dins de l'institut? Jo no ho sé però dubto molt que no aconseguissin res a canvi. I no només l'escola ha sortit guanyant, a la companyia Pepsi també li ha anat molt bé aquesta manera de fer publicitat, perquè a l'institut no hi ha dia que no vingui algun noi o noia amb una samarreta de *Do the dew* (el nou refresc).

Patricia

Evitar el canvi climàtic

La revista *Science* ha publicat recentment que l'estiu de 2003 ha estat el més calorós a Europa dels últims 500 anys. Segons Ecologistes en Acció, les previsions sobre els efectes del canvi climàtic s'estan complint i davant d'aquest fet els ecologistes demanen polítiques de prevenció.

Aquest any torna la calor i tornen els temors que es repeteixin situacions com les de l'any passat on la mortalitat estival va ser molt superior respecte d'anys anteriors.

A més de la calor, hi va haver tempestes a Catalunya, el País Valencià i l'Aragó amb quantitats d'aigua descarregades molt importants. Els científics consideren que augmentaran més les temperatures i les intenses precipitacions. Les previsions de l'IPCC (Panell Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic) per al segle XXI són, amb més d'un 90% de probabilitats, d'augment dels dies càlids i les temperatures màximes i de pluges torrencials més intenses.

El canvi climàtic no és un fenomen solament ambiental sinó que té greus efectes econòmics i socials. L'any passat, les pèrdues de les collites a Europa per la calor van pujar 12.300 milions de dòlars. La calor redueix el turisme i fa augmentar el consum elèctric, en gran mesura per l'ús dels aires condicionats, els quals, alhora, augmenten la calor al carrer. Ja no podem esperar més! Cal actuar urgentment contra el canvi climàtic, reduint les emissions de CO₂; necessitem indústries netes, transport públic i consumir de manera responsable.

Hiedra

⇒ ROBA

⇒ ARTESANIA

⇒ COMPLEMENTS

C/ Major, 12

Santa Coloma de Gramenet 08921 (Barcelona)
Tel 93 385 90 24

El nom no fa la cosa

Si hem de creure el diccionari quan diu que un jardí és un "lloc gairebé sempre clos on es conreen sobretot flors i plantes ornamentals, generalment destinat a l'esbarjo", aleshores resulta que el nou Jardí o Jardins d'Ernest Lluch (segons fem cas a la placa del carrer o a les lletres metàl·liques enormes d'una de les entrades), de jardí no en té res. Pitjor encara: estava molt més clos i hi havia més arbres i més flors -l'essència de tot jardí- quan era el Cementiri Vell que no pas ara.

Així com en el delictu d'homicidi la nocturnitat és un agreujant, en els delictes socials l'agreujant hauria de ser l'estiu. En "estivitats", el nostre ajuntament és un expert: va ser a l'estiu passat que va aprovar la pujada de sous de polítics i càrrecs de confiança, va ser tornant d'unes vacances que ens vam trobar la casa del doctor Vilaseca tirada a terra i, en el cas que ens ocupa, va ser un agost, el del 2001, que van començar les feines de desbrossament del Cementiri Vell que haurien de culminar amb el seu enderroc, per tal que l'empresa pública comarcal Regesa, hi fes habitatges protegits, aparcaments i una plaça.

No m'estendré valorant l'oportunitat d'haver canviat ninxols per cotxes

(quines associacions d'idees més suggeridores podríem fer entre aquests dos conceptes!). Subscriu plenament l'escepticisme que manifestava en Manuel Olivés al seu "Els arbres de la vida" (*Fòrum Grama*, 52, setembre de 2001). El cementiri formava part de l'escàs

patrimoni històric i paisatgístic que resta a la ciutat; els 16 habitatges i el pàrquing calia fer-los precisament allà?

Aquests dies, passejant pel flamant espai no he pogut evitar tenir la sensació que, en el fons, l'autor de l'espai (un arquitecte, veient el resultat) ha reordenat l'espai a partir de les exigències del pàrquing subterrani i dels habitatges, mentre que l'àrea de gespa, les plantes i els arbres (pocs i de poca ombra) s'han convertit en l'element secundari, en la torna com si diguéssim.

A més dels arbres centenaris arrencats per a la seva construcció, l'aparcament ha afavorit que tota la part inferior de l'espai sigui una superfície inhòspita i dura, pràcticament sense arbres. De la mateixa manera que les necessitats d'accedir al pàrquing i als pisos han fet que hi hagi més metres quadrats de ciment que de zona verda, la qual apareix sempre travessada per rampes, escales i camins de pas.

No hi donem més voltes; els Jardins d'Ernest Lluch són una plaça, correcta si voleu, però de cap manera són un jardí. Sens dubte, els veïns la utilitzarem; els colomens estem tan mancats de llocs per on passejar, dur les criatures i trobar una mica de pau, que qual-sevol bocí de terra per on no passin cotxes, de seguida l'omplim. I com que som la gent la que infonem vida als llocs, d'aquí a poc, "els jardins" estaran de gom a gom. Però el govern municipal s'equivocarà si interpreta, cofoi, que és gràcies al "jardí" tan maco que ha fet. Que ens mengem les engrunes no vol dir que no les sapiguem distingir d'un pa sencer, sinó simplement que tenim molta gana. De jardins, ni dos ni un: una plaça pura i, més aviat, dura.

Jordi Garcia

Contra la degradació del Casc Antic

Els comerciants del carrer Major, des de fa un temps, recullen signatures perquè els retirin els contenidors i les jardineres que hi ha al mateix carrer, molt a prop del de Sant Carles, a tocar d'una oficina de la Caixa de Catalunya.

Els comerciants estan preocupats per l'estat de brutícia en què es troba aquell espai i demanen un tipus de recollida d'escombraries adequat a les necessitats de les persones que viuen al barri. Consideren que els contenidors de la nova contracta de neteja de l'Ajuntament són massa grans per les característiques dels carrers del nucli antic.

Manifesten estar farts de sol·licitar una vegada i una altra a l'Ajuntament que canviï de lloc els contenidors o bé faci un altre tipus de recollida, a més de retirar les jardineres. Proposen de reemplaçar-los per elements més apropiats a l'entorn i que ajudin a fer-lo més agradable. Consideren que contenidors i jardineres obstrueixen el pas de vianants per la vorera, els comerços perden visibilitat, augmenten la inseguretat i els actes incívics i s'acumula la brutícia; que degraden el carrer, en definitiva.

En resposta a les seves queixes, l'Ajuntament ha contestat amb una carta insistint que la ubicació dels contenidors és la més idònia i que les jardineres responen a una antiga reivindicació veïnal. Aquesta resposta ha provocat, alhora, una altra carta, ara des de la gerència de l'ACI, per la seva redacció, el seu estil i les

imprecisions i inexactituds que conté. L'ACI considera que l'Ajuntament està menyspreant els interessos estètics, demostra un desconeixement de l'espai de les jardineres i utilitza els veïns com a argument per mantenir les jardineres quan, molts d'ells, no tenen constància que les haguessin demanat mai.

Davant d'això, els comerciants animen tots els veïns i veïnes a firmar contra la ubicació dels contenidors del carrer Major.

Estoy embarazada, ya no me consideran "productiva"

Mi nombre es Carmen Uroz Bernabé, tengo 29 años, soy catalana, vivo en Santa Coloma de Gramenet (Barcelona), Diplomada en Óptica y Optometría y me quedan dos asignaturas para ser también Diplomada en Educación Social. Desde el año 1999 y hasta el pasado año 2003 he trabajado en proyectos de cooperación en el país de El Salvador, promocionando la Salud Visual como eje importante para el desarrollo integral de la población.

A pesar de mi formación y mi experiencia, he cometido uno de los delitos más graves que una mujer pueda realizar en esta sociedad actual: estar embarazada de 7 meses con un contrato temporal en una empresa óptica muy conocida a nivel nacional. Llegó el día de la renovación...no pueden justificar mi puesto de trabajo, los números no dan, es decir, sobro.

No existe ninguna ley que ampare a mujeres que se encuentren en esta situación, no, no me faltará para comer, ni un techo para cobijarme...pero puedo asegurar que la indignación que siento y la humillación no se calma con un trozo de pan.

Supuestamente vivo en un país democrático, supuestamente nos encontramos en la Sociedad del Bienestar, supuestamente en nuestro mal llamado primer mundo las mujeres hemos alcanzado la igualdad de oportunidades con respecto a los hombres, evidentemente todo esto son supuestos que nos han hecho creer.

Mi denuncia va más allá de lo legal, ya sabemos que legalmente el empresario tiene el derecho de no renovar un contrato temporal, pero esa ley no contempla otra ley que va muy por encima, la Ley de la Vida, es inhumano e inmoral dejar en la calle una mujer embarazada de 7 meses. ¿Dónde puedo ir a buscar empleo con mi físico imposible de disimular?, exijo una respuesta, una solución, porque esta situación no debería ser legal.

¿Para esto lucharon tantas mujeres durante siglos?, para que yo ahora pueda votar, pueda participar, pueda estudiar, pueda trabajar... Pero lo que esas grandes mujeres no sabían es el precio que deberíamos pagar, ir contra nuestra naturaleza humana, y que llegue a ser casi un delito, un motivo de marginación laboral y profesional, estar embarazada.

Ya sé que no conseguiré nada, lo sé, mi situación es legal, ya me lo han dicho. Pero también antes era legal que las mujeres no tuviéramos el derecho a votar, era legal la existencia de personas humanas consideradas legalmente esclavas, y por suerte todo eso cambió, seguramente si retrocediéramos en el tiempo las personas de aquellas sociedades jamás se podrían imaginar mujeres en vaqueros y trabajando.

Yo, Carmen, denuncio la apatía conseguida en este nuevo siglo, creemos haber llegado al estado capitalista ideal, por favor, soñemos todas juntas por un sistema social que promocióne y apoye la maternidad manteniendo nuestro derecho a desarrollarnos como mujeres profesionales, artistas, científicas..., ese debería ser el reto de este nuevo siglo.

Estas letras las dedico a Alba, la niña que llevo en mi vientre, desde hoy te prometo luchar para ofrecerte ese otro mundo posible, ese otro mundo mejor.

Carmen Uroz
mayo de 2004

L'Esguard

La nova editorial a Santa Coloma de Gramenet

Els llibres de la col·lecció els podeu trobar a:

Llibreria del carrer Major,
C. Major, 13

Ateneu Popular
Júlia Romera,
C. Santa Rosa, 18

El Rebost
Xorcuteria Rostisseria

El Rebost
Xorcuteria Rostisseria

Productes ibèrics
i plats preparats

Menú diari per a
emportar-se

Tel. 934 684 513
Prat de la Riba, 49
08921 Sta. Coloma de Gramenet

Oferta

Paletilla ibèrica

60 € la peça

Regal

1 peça de xoriço ibèric

Martí Rossell, proveïdor de la cooperativa el Cabàs

Hem aprofitat una sortida del Cabàs per parlar amb en Martí Rossell, coordinador de Feixa Verda, la cooperativa de productors que cada setmana subministra fruita i verdura ecològica als socis del Cabàs. Parlem amb ell sobre com transformar el món des d'un aspecte tan bàsic com és l'agricultura.

Com t'incies en l'agricultura?

Els meus pares eren pagesos, feien agricultura convencional i a mi em tocava fer els tractaments químics, cada vegada eren més forts i nocius i jo em trobava molt malament físicament, a més veia que com més productes tiràvem més plagues teníem i més malament anava tot; llavors vaig intentar la transformació a l'agricultura ecològica. Vaig haver de començar a la muntanya, al Parc Natural del Corredor, en una finca a Canyamars, vaig anar fent proves i experiments -els primers anys no sortia bé-, però a poc a poc vam anar aprenent, a base de consultar llibres estrangers, o a base de fer experiments i així any rere any, d'això ja en fa 24.

Com valoren la relació actual entre productors i consumidors?

Tradicionalment els productes agrícoles arriben al consumidor a través dels intermediaris. Nosaltres considerem que no és lògic, que si el productor és el que té el 90 % de la feina, la de produir una hortalissa o una fruita, se li pagui un 20 % del preu de botiga, aquesta no és una via lògica tot i ser l'oficial i majoritària. Hem optat per una relació directa, és a dir, venent a mercat, a gent i a cooperatives de consumidors. D'aquesta manera, ens posem un preu just, intentem que sigui igual tot l'any, de manera que cobreixi els costos de producció i els consumidors tinguin un preu assequible.

Com funciona la cooperativa?

Oficialment som una cooperativa d'explotació comunitària de la terra, hi ha socis treballadors que només volen treballar i no volen intervenir en les decisions i n'hi ha que ho són a més de col.laboradors; aquests són els que prenen les decisions i les línies a seguir. Treballem unes 8 hores diàries. A la cooperativa tenim més gent de fora d'Espanya que de dintre: 3 africans, sud-americans, malaguens... és certament multiètnica i multicultural. Som 6 dones i 6 homes, la majoria dels homes treballen físicament la terra, no perquè això hagi de ser així, sinó perquè cadascú adapta el seu lloc de treball on millor li funciona, i la majoria de dones treballen en la preparació de comandes i venda als mercats.

I què ens podries dir sobre l'aspecte ecològic de l'activitat productiva: la recuperació de llavors autòctones, el tractament de plagues, l'ús de recursos com l'aigua o la benzina, el foment de la biodiversitat...?

De llavors estem obligats a utilitzar-ne d'ecològiques certificades i oficials, busquem llavors com més autòctones millor perquè la majoria ens vénen d'Alemanya o Holanda i no estan adaptades a les condicions climàtiques locals.

Encara que estem rodejats de cultius convencionals, som com una espècie de reducte, i estem intentant aconseguir un microclima o microhàbitat on els insectes i les possibles

En Martí (al fons a l'esquerra, amb ulleres fosques), ensenyant els cultius, a membres del Cabàs.

plagues es vagin autoregulant. Cada vegada hi intervenim menys perquè cada vegada tenim menys problemes, a part que som més conscients que hi ha d'haver aquesta diversitat. A l'agricultura tradicional, quan hi ha un problema se l'ataca químicament, i nosaltres abans d'intervenir-hi hem d'interpretar el que ha passat i buscar les causes dels problemes. Aquest és un món apassionant! En una finca petita, com aquesta, hi ha tota la cadena d'insectes, mamífers, hi ha ericons, conills, tot forma part d'un sistema global.

Estem en una zona on hi ha molt poca aigua

perquè estem a prop del mar, i molts pous s'han salinitzat de tant treure'n aigua, per això utilitzem l'aigua d'una manera tan racional com és possible. Fem servir màquines petites que consumeixen poca benzina. Tenim, però, un tractor gran per voltejar la terra, però igualment fem servir la tècnica del mínim conreu, perquè com més passades fas més es compacta la terra, i amb una passada ja pots plantar al darrere.

Ricard

ENCREUATS per Cosimo

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

Horizontals: 1. La persona que ara escriu l'encreuat. Associació d'amics i familiars de malalts mentals de Santa Coloma. Forma com ha de començar la revolució. 2. Piano mecànic del Saloon de l'Oest. 3. Federació Anarquista Ibèrica. Una serp. Soda que se serveix a pressió. 4. El país, que ningú no recorda, ocupat encara per tropes espanyoles. 5. Reial Lògia. Ministre de la guerra socialista, igual de fatxa que Trillo. Nota musical ben afinada. 6. Els que tenim capficat que això ha de canviar de debò, som així. Preposició llatina. 7. Nom irlandès d'Irlanda, a l'inrevés. Una e. Com diries ARA amb accent francès? 8. Possessiu femení de segona persona. Poeta xilè. 9. Tros de roca. Aquesta Europa que ens volen vendre és una _____. 10. Una altra e. El volant del vaixell. Déu bufador. 11. Que no falti mai a la taula. Partit feixista d'Ynestrillas. Moviment Revolucionari del Treball.

Verticals: a) La lletra que millor balla. El personatge carismàtic del FARTS. Ei! b) No la fas amb un canuto. Començar a sortir la flor... que maco! Anarquia. c) Un porc ianqui. Simple afirmació. Un bruixot de tira còmica. d) Si et punxen el cul, crides això. Quan manca la presència. e) Vila del Maresme. Una altra e. I què dirà la vaca de tot això? f) A l'inrevés, article personal femení. ONG subvencionada que participa al Forum 2004, quina vergonya! g) Els d'esquadra van armats i són molt perillosos. Una unió d'estats que només és bona si la bossa sona. h) La classe més alta entre les altes. Aquesta Europa que ens volen vendre és una _____. ara a l'inrevés. i) Manera fina de referir-se a un pilota. j) Comença el rau-rau. Una ona al mar. El borbó ho és d'estatura i prou.

Solució al salt de cavall: "La majoria de la gent d'aquesta societat ha estat educada per sentir-se incompetent"

Agenda

Juliol

10, a les 22 h
Concert en benefici de Veu Animal. Hi actuen Dj Perro Loco, Jaleo Real i Arraigo. Hi trobareu també una exposició fotogràfica.
Lloc: La Fabriketa

24, a les 22 h
Concert organitzat per l'Assemblea de Joves del Besòs amb l'actuació de la Bakanal, Pakedale i Linking Pins.
Lloc: Casal Mas Fonollar

30, a les 22 h
Presentació del curt de terror "Twenty seconds", amb introducció de l'autor.
Lloc: Ateneu

Recordau que...

El primer cap de setmana de setembre, del 3 al 5 de setembre, tindrà lloc una nova edició de les festes alternatives a la glorieta del Parc Europa, organitzada per un grapat d'entitats.

Kabaret Poètic

Com va comprovar Newton, les coses que vénen de dalt si no t'apartes fan mal!! Aquest profeta, que va viure ja fa uns anys, va saber anticipar els mals dels nostres dies. Aquesta falsa realitat encara és més acusada en el món de l'oci i la cultura els quals han deixat pas al món del MONO-Consum. Des del Kabaret Poètic, tan sols volem trencar aquesta imposició de masses, compartint els nostres propis productes de forma oberta i no restrictiva. Cada segon divendres de mes a les 21.30 h (amb sopar inclòs) porta els teus textos o els que vulguis compartir a l'Ateneu Julia Romera.

Subscriu-te a Infograma

Ajudes a mantenir la revista i la reps a casa cada mes

Nom i cognoms
Adreça
Població C.P.
Telèfon A/e

Subscripció anual (10 números): **6 euros**

Domiciliació bancària

Entitat Oficina D.C. Núm. Compte

Edita:

ARA! (Actuar, Reflexionar, Aprendre) ara-santacoloma@.com / http: www.ara-santacoloma.com
 Ateneu Popular Julia Romera. (C/ Santa Rosa, 18, ateneu@ara-santacoloma.com). // Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 baixos, niunpasenrere@hotmail.com) // Sahbi (Casa de la Solidaritat, C/ Irlanda, 39, sahbi@ara-santacoloma.com)
 L'equip d'Infograma no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a reproduir-les fent-ne constar la procedència. **Col·labora-hi!**